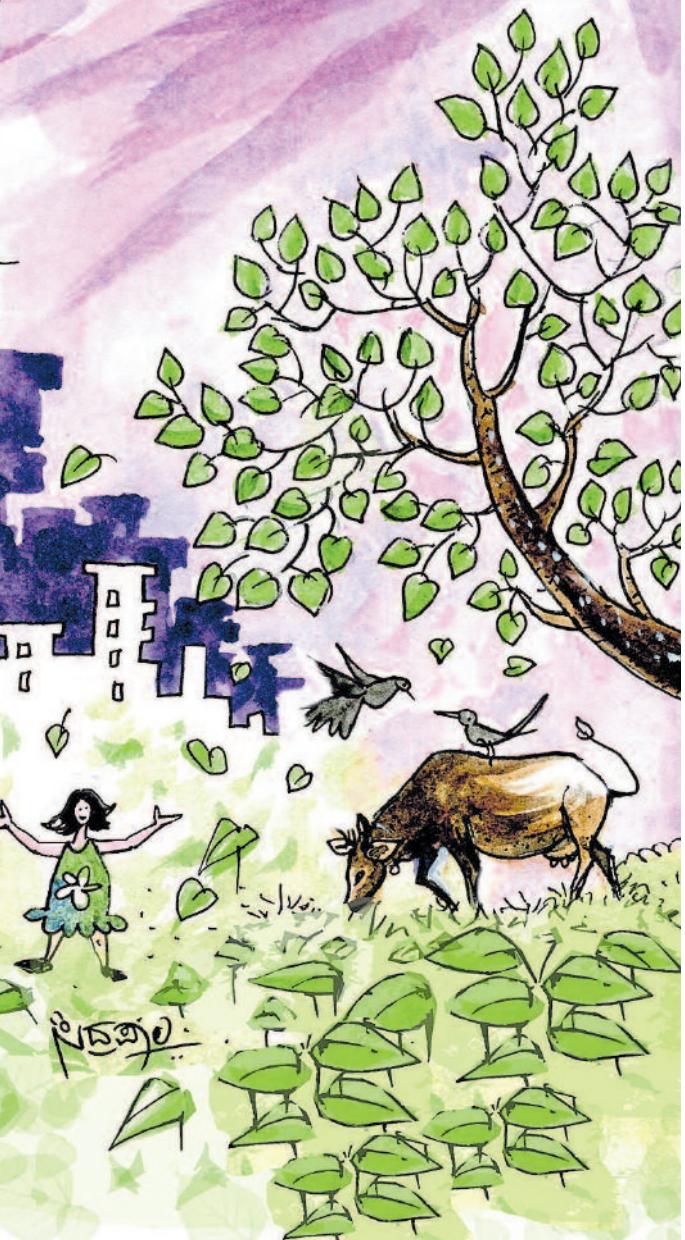

■ ರತ್ನ ಅಭಯಸಿಂಹ

ಚಿಕ್ಕಗಳು: ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಿದ್ಧಪಾಲ

ಅವರಿಗೆ ಎಪ್ಪು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು ಕಾಡಿತು. ಅಮೃನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಎಪ್ಪು ದಿನ ಪ್ರವಾಸ? ಒಂದು ವಾರ ಅಂದೇ? ಒಂದು ವಾರ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪು ದಿನ ಬೇಕು? ನಾವು ಕಾರಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವಾ? ಇಲ್ಲಾ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವಾ? ಅಜ್ಞ ಅಜ್ಞ ಬರುತ್ತಾರಾ? ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅಂತಹನ್ನು ಆಡಲ್ಲ. ಆದರೆ ಘೋಜೋ ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೇ ಓಕೆಯಾ? ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಮೃನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲೊಡಿದಳು. ‘ಹೋದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿನಗೇನೋ ಬೇಕೋ ಎತ್ತಿದು. ಬಟ್ಟಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾರದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಅಮೃನ ಮತ್ತೆ ಗದರಿದ್ದು ನಾವೆಂಬೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ್ಯಾವ ತ್ವರ್ಸ್ ಬ್ರಾಗಲ್ಲಿದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಯಾವಾಗ ನಾಳಿಯಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಕಾಯಲೊಡಿದಳು. ಹಾಗೆ ಕನಸುತ್ತ ಕಾಯಿತ್ತಾ ದಿನ ಮುಗಿದಂಥೆ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇಂದುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಳಿಗಳಾಗಿ, ನಾಳಿಗಳಲ್ಲಾ ನಿಸ್ನೇಗಳಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಒಂದು ವಾರ ಉರುಳಿದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವಾರದ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿ ಶಮಿ ಅಪ್ಪ ಅಮೃನೋಡನೆ ಪ್ರಜನಃ ಮನಸೆಗೆ ಮರಿಳಿದಳು. ಮನ ತಲುಪಿದ್ದೇ, ಅಮೃನಿಗೂ ಅಪ್ಪನಿಗೂ ಮಾಡಲು ಬಹಳಫೇ ಕೇಲಸಗಳಿದ್ದುವು. ನಾಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಮೃನ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಮಿಯ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾರಿಂಗ್ ಮಿಷನಿಗೆ ಹಾಕಿದಳು. ಕಾರ್ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟಿ, ಸಲುನಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಅಪ್ಪನೂ ಹೋರಟಿರು. ಅಪ್ಪನನ್ನೂ ಕಾರನ್ನು ಯಾಕೆ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಮಿಯನ್ನು ಕಾಡತೊಡಿತು. ಕೇಳಬೇಕು ಎಂಬವುರ್ಲಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಹೋರಿದ್ದರು. ಅಮೃನನ್ನು ಕೇಳೋಣಿಹೆಂದರೆ, ಅಮೃನ ಎಲ್ಲೋ ಹೋರಿದ್ದ ಮೇಲಿನಫ್ಲಾಟ್‌ನಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ. ಶಮಿಗೆ ಪ್ರಜನಃ ಹೋಗಾತೊಡಿತು. ಸಿದ್ದಾ ಬೇಡಾ ರೂಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿ ಬಳಿ ಕುಳಿತಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋರ ನೊಡಿದ್ದೇ ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯಾಯ್ತು.

‘ಅಮಾ! ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಾನೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕೊಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮರ ಅಲ್ಲಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ನೆಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮತಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೇಡೆ ಗುಂಡಿ ಹೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮರ ಅಲ್ಲಿ ಚೋರಲಗಿ ಮಲಗಿದೆ. ಶಮಿ ಹೇಳುತ್ತಾರು. ಆ ಬೋಜು ಬೋಜಾದ ದೃಢ ನೋಡುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವನಿಸಿತು. ಅಮೃನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ಮೊದಲು ಅಜ್ಞ ಮನಸೆಗೆ ಹೋದ ದಿನ ಯಾಕೋ ಈ ಕ್ಲೀನ್ ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಾಯ್ತು. ‘ಭೇ... ನಾನು ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಮರದ ಬಳಿ ಹೇಳಬೇಕ್ಕಾಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಹೇಳಿದೇ ಹೋದೆ. ಮರವೂ ನಾಗೆ ಹೇಳಿದೇ ಹೋಯ್ತು’ ಎಂದು ಕೊಂಡಳು. ಕೋಗಿಲೀಯೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲೋ ಸ್ತುತಿಮತ್ತು ಇರುಹುದೇ? ನಾನು ಬರುವರೆಗೂ ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೋ ಇರುವರಕ್ಕೇನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅದರ ಬಳಿ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದಕೊಂಡು, ‘ಕುಹೂ... ಕುಹೂ...’ ಎಂದು ಕೊಗಿದ್ದು. ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಜನಃ ‘ಕುಹೂ’ ಎಂಬ ದನಿ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋಗಿಲೀಯ ಸದ್ಗೇ ಇಲ್ಲ. ಜಿಸ್ಟೇಯಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೊಡಿದಳು. ಹನು ಸೊಬ್ಬಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕದೆ ಚಿಟ್ಟೆ ಹಾರುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಆದರೆ ಹನುವಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಇಲ್ಲ ಸೊಬ್ಬೇ ಕಣವಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಹನುವೂ ಇಲ್ಲ. ಹನುವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹುಳಿತುಕೊಲ್ಲಲು ಬರುವ ಕಾಗೆ ಇದ್ದಿತೇ? ಕಾಗೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶಮಿಗೆ ದುಃಖವಾಯ್ತು. ತಾವು ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ಮನ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಘ್ರಾಂಟೋನ ಒಂದಿಬ್ಬಿರು, ‘ಇಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲಿ ನ್ನೇ ಪ್ಲೇ ಏರಿಯಾ ಬರುತ್ತೆ’ ಎಂದಿಂದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಬಿಂಬಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಂಡಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಗೊಂದಲವಾಗತೊಡಿತು ಮುಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ದೃಢ ಹೇಗಿರುಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ, ಹೋಗಿ ಕಂಗಳಿಂದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಾಚೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಳು.